

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

انجمن قلم ایران (در تبعید)

۰۸ مارچ ۲۰۱۶

IRANIAN PEN CENTER (IN EXILE)

انجمن قلم ایران (در تبعید)

در گرامیداشت هشت مارچ، روز جهانی زن!

روز هشت مارچ برابر با هجدهم اسفند [حوت]، به عنوان روز جهانی زن گرامی داشته می‌شود. در یک چنین روزی، یعنی روز ۸ مارچ ۱۸۷۵، زنان کارگر کارخانه‌های نساجی در شهر نیویورک برای بهبود شرایط کارشان و در اعتراض به پائین بودن سطح دستمزدهایشان و حق رأی به زنان، دست به تظاهرات زدند. پولیس به گونه ای وحشیانه به این گردهمایی یورش برد و آن را سرکوب کرد. عده‌ای از زنان تظاهر کننده زخمی و دستگیر شدند. این مسأله باعث شد که زنان کارگر دیگر هم کم کم به حقوق انسانی خود آگاهی پیدا کنند. حرکت اعتراضی هر سال به آشکارا و یا پنهان در کارخانه‌های مختلف ادامه پیدا کرد. روز ۸ مارچ ۱۹۰۷، دوباره زنان نساج امریکا با خواست ۱۰ ساعت کار روزانه، دست به تظاهرات زدند که این بار هم، گردهمایی آنان با سرکوب پولیس روبه رو شد و به دستگیری بسیاری از زنان انجامید. در این گردهمایی شمار زیادی از مردان کارگر و زنان طبقات دیگر جامعه نیز شرکت کرده بودند. رویدادهای ۸ مارچ همان سال سبب گردید که در سال بعد، یعنی سال ۱۹۰۹، این روز به عنوان نخستین روز ملی زنان در امریکا تثبیت شود.

سرانجام در کنگره بین‌المللی سوسیالیست‌ها که در سال ۱۹۱۰ در کپنهاگن دنمارک برگزار شد، «کلارا زتکین» زن مبارز و سوسیالیست از حزب سوسیال دموکرات المان، ۸ مارچ را به عنوان روز جهانی مبارزه زنان پیشنهاد کرد. کنگره این پیشنهاد را تصویب کرد. یک میلیون زن سوسیالیست و کارگر و دیگر قشرهای اجتماعی همراه مردان خواهان حقوق سیاسی-اجتماعی برابر برای همه زنان و مردان شدند. آنان در ۸ مارچ سال ۱۹۱۱، در کشورهای المان، دنمارک، سوئیس و استرالیا تظاهراتی برپا کردند و با جشن و سخنرانی، خواهان حق رأی، حق کار و آموزش حرفه‌ای برای زنان شدند.

در واقع پس از آن که "کلارا زتکین" روز هشت مارچ را در سال ۱۹۱۰ به ثبت رساند، همگان این روز را گرامی داشته و تا به امروز همه زنان و مردان آزاده در مبارزه بی وقفه و خستگی ناپذیر علیه ارتجاع و استبداد و علیه تبعیض و نابرابری، همچنان پیکار کرده و روز جهانی زن را به گونه‌های مختلف گرامی می‌دارند. بنا بر آمار نهادهای بین‌المللی، وضعیت زنان، اندوهبار است:

* از انتخاب هشت مارچ به عنوان روز جهانی زن، ۱۴۰ سال می‌گذرد. بنا بر آمار سازمان ملل ۷۰ درصد از زنان در جهان خشونت را تجربه کرده‌اند. این آمار نشان می‌دهد از هر ۱۰ زن، هفت نفر در درازای عمر خود خشونت فیزیکی یا جنسی را تجربه می‌کنند.

* به گزارش مجله شپیگل در سال ۲۰۱۵، در ۲۸ کشور عضو اتحادیه اروپا، از هر ۳ زن (یعنی حدود ۳۳ درصد) از سن ۱۵ سالگی خشونت جنسی و جسمی را تجربه کرده است که سالانه ۳/۶۱ میلیون نفر از زنان بین سن ۱۸ تا ۷۴ سال کشورهای عضو اتحادیه اروپا را در برمی‌گیرد.

* بنا بر آمارهای موجود، فقط در حدود ۹ درصد از مذاکره کنندگان صلح در سطح بین‌المللی را زنان تشکیل می‌دهند؛ این در حالی است که به خطر افتادن صلح و امنیت بین‌المللی در سراسر جهان و وقوع سنتزهای مسلحانه جهانی، زنان را بیش از مردان تحت تأثیر قرار می‌دهد. همچنین اکنون ۴/۵ میلیون نفر قربانی قاچاق انسان و گونه‌های مختلف استثمار هستند که در این میان، زنان، بالغ بر ۹۸ درصد از قربانیان را تشکیل می‌دهند.

* ۳۵ درصد زنان و دختران در سراسر جهان دست کم یک بار در زندگی‌شان مورد خشونت فیزیکی یا جنسی قرار می‌گیرند. در برخی از کشورها، از هر ۱۰ زن، یک زن مورد اینگونه خشونت‌ها قرار می‌گیرد.

* ۱۳۳ میلیون زن در دنیا، قربانی ناقص‌سازی جنسی، از جمله ختنه قرار گرفته‌اند. این عمل بیش از همه در ۲۹ کشور آفریقایی و خاورمیانه صورت می‌گیرد.

* حدود ۷۰۰ میلیون زن در سراسر جهان، در سنین نوجوانی، ناگزیر به ازدواج می‌شوند. سهم دختران جوانی که زیر ۱۵ سال هستند معادل ۲۵۰ میلیون نفر است.

* ۹۶ میلیون زن در سراسر جهان، توان خواندن و نوشتن ندارند. این شمار، برابر دوسوم همه بی‌سوادان جهان است.

* هشتاد درصد قاچاق انسان مربوط به زنان و دختران جوانی است که بیشتر برای بهره‌کشی جنسی قاچاق می‌شوند.

* هر سال ۶۰ میلیون دختر در مسیر دبستان، خانه و ... مورد حمله جنسی قرار می‌گیرند.

* به گزارش سازمان ملل، از هر ۵ پناهجو، ۴ نفرشان زنان و یا بچه‌هانی هستند که مسؤولیتشان بیشتر با زنان است؛ زنانی که در تنگدستی، ترس، تنهائی و خشونت در جهانی از مردسالاری گرفتار شده‌اند.

* به گزارش یونیسف وابسته به ملل متحد، سالانه نیم میلیون زن در جهان هنگام زایمان و یا بیماری‌های ناشی از بارداری، جان خود را از دست می‌دهند.

** نیمی از زنان پناهجو در کشورهای ترکیه، اردن، لبنان که به سازمان‌های خیریه رجوع می‌کنند، به مددکارهای اجتماعی گفته‌اند که مورد آزار جنسی قرار گرفته‌اند.*

این آمار و رقم‌ها که به آنها اشاره کردیم، تنها گوشه کوچکی از ظلم و ستم بی‌مرز و کرانی است که بر زنان و دختران می‌رود.

در کشورهای افریقائی و آسیائی، زنان نه تنها از حقوق انسانی خود برخوردار نیستند، بلکه همواره با فشارهای زیادی همچون جنگ داخلی، ملی، مذهبی، پدرسالاری و مردسالاری روبه‌رو هستند. اگر چه، وضعیت زنان در غرب، خیلی بهتر از دیگر قاره‌هاست و برخی قانون‌ها در اثر مبارزه‌های اجتماعی و سیاسی و انقلاب‌ها، به دولت‌ها تحمیل شده‌اند، اما حتا در این بخش از جهان نیز، زنان با گونه‌های مختلف ستم، تبعیض، مردسالاری و دستمزد پائین، دست و پنجه نرم می‌کنند.

در کشوری مانند ایران، زنان در عمل، از حضور در عرصه‌های اقتصادی و سیاسی حذف شده‌اند. در جامعه ما، تنها ۱۲ تا ۱۳ درصد زنان شاغلند، بقیه به کنج خانه‌ها رانده شده‌اند. مذهب و مردسالاری در جامعه ما دست به دست هم داده‌اند و تجاوز روشمند به حقوق زنان و کودکان را نهادینه کرده‌اند.

در حکومت اسلامی ایران، سی و هفت سال است که زنان هدفمند و روشمند، سرکوب می‌شوند. حکومت اسلامی زن ستیز و آزادی ستیز و آدمکش اسلامی ایران، از یک سوی سهمیه بندی جنسیتی، بومی گزینی جنسیتی، تفکیک جنسیتی را به پیش می‌برد و از سوی دیگر، کارگزارانش بر چهره زنان اسید می‌پاشند و...

در حکومتی که بر اساس قانون هایش، زن همچون کالا، بخشی از دارائی و ملک مرد به شمار می‌آید و در روابط زن و شوهر، مرد رئیس مطلق خانواده است و زن بدون اجازه شوهر حتا نمی‌تواند از خانه بیرون برود و... نه تنها، حق شهروندی تضمین نمی‌شود، بلکه به عکس، رفتار بیرحمانه یا تنبیه و شکنجه به بهانه‌های مختلف، نگاه غیرانسانی و تحقیرآمیز را برای زنان و دختر بچه‌ها قانونی کرده و پشتوانه اجرای آن نیز هست.

در مبارزه برای رهائی زنان، آزادی و استقلال اقتصادی زنان و تأمین رفاه اجتماعی آنان از اهمیت تعیین کننده‌ای برخوردار است. خواست کار برای همه زنان، تأمین بیمه بیکاری برای تمام زنان قادر به کار، برداشتن سدهای سر راه زنان برای ورود به بازار کار، لغو همه قانون‌های تبعیض‌آمیز علیه زنان در محیط‌های کار، دبستان‌ها، دبیرستان‌ها و دانشگاه‌ها و... بدون تعرض به قانون‌های موجود مردسالاری، به قانون‌هایی که تبعیض و نابرابری را نهادینه و زن ستیزی را ذاتی خود کرده است، تحقق پذیر نیستند.

انجمن قلم ایران (در تبعید)، این روز گرامی را به زنان و همه انسان‌های برابری خواه شادباش می‌گوید و از خواسته‌های آزادیخواهانه، برابری طلبانه و عدالت جویانه زنان در تمام عرصه‌های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و حقوقی پشتیبانی می‌کند. اگر در جامعه‌ای، زنان آزاد نباشند بحث آزادی در آن جامعه، واقعیت ندارد.

ساختن جهانی دیگر ممکن است؛ جهانی بدون هرگونه تبعیض و ستم، بیکاری و تنگدستی، خشونت و جنگ، نابرابری و سانسور.

با آرزوی مبارزه در راه رسیدن به آزادی و برابری و عدالت اجتماعی، این روز بر همه انسان‌های آزاده و برابری خواه و به ویژه بر زنان شاد باد!

انجمن قلم ایران (در تبعید)

مارچ ۲۰۱۶